

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Херсонський державний
аграрний університет
Кафедра філософії і соціально-
гуманітарних дисциплін



Одеський національний
політехнічний університет
Кафедра культурології,
мистецтвознавства і філософії
культури



Житомирський державний
технологічний університет
Кафедра гуманітарних і
соціальних наук



Інститут вивчення освіти
Опольського університету
(Польща)
Uniwersytet Opolski
Instytut Studiów Edukacyjnych



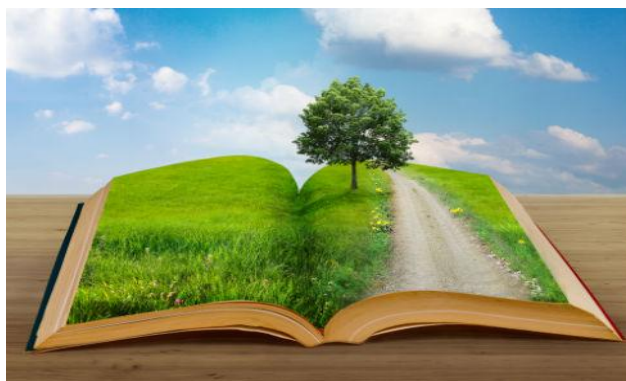
ЗБІРНИК

статей, тез і доповідей

V Міжнародної науково-практичної
конференції

ФІЛОСОФСЬКІ ОБРІЇ СЬОГОДЕННЯ
(до Всесвітнього дня філософії)

16 листопада 2017 року



Херсон-Житомир-Одеса-Ополе – 2017

Редакційна колегія:

Андрушкевич Ф., доктор педагогічних наук, професор (Польща);
Берегова Г.Д., доктор філософських наук, професор (Україна);
Герасимова Е.М., доктор філософських наук, професор (Україна);
Муляр В.І., доктор філософських наук, професор (Україна);
Розова Т.В., доктор філософських наук, професор (Україна);
Бак М., доктор філософських наук (Польща);
Влох С., доктор педагогічних наук (Польща);
Лень Т.В., кандидат філософських наук, доцент (Україна);
Герасименко М.В., кандидат філософських наук, ст.викладач (Україна);
Черемісін О.В., кандидат історичних наук, доцент (Україна);
Рупташ Н.В., старший викладач (Україна).

Збірник статей, тез і доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення» / за заг. ред. Берегової Г.Д., Рупташ Н.В. – Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2017. – 359 с.

У збірнику вміщено статті та тези доповідей учасників V Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення».

У матеріалах авторів акцентовано увагу на філософському осмисленні сучасного соціо-культурного простору, проблемах пізнання й освіти у вимірах філософського аналізу, філософській рефлексії особистості та інших актуальних філософських проблемах сучасності.

Збірник адресовано науковцям, викладачам, студентам, усім зацікавленим філософськими дослідженнями.

За виклад, зміст, достовірність і грамотність опублікованих матеріалів відповідають автори.

Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет»,
2017 р.

ЗМІСТ	
Бак М. ROZWÓJ TOŻSAMOŚCI JEDNOSTKI W OTOCZENIU MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH	7
Берегова Г.Д. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ДИСКУС ЗМІСТОВОГО НАПОВНЕННЯ ФІЛОСОФСЬКОГО ЗНАННЯ У ВИЩІЙ АГАРАНІЙ ШКОЛІ	14
Березіна В.В. КОМПЛЕКСНА ПРИРОДА ФЕНОМЕНУ «ДУША-ТІЛО». ЗАВДАННЯ ПСИХОСОМАТИКИ	21
Благініна С.В. ДОСВІД НІМЕЧЧИНИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	25
Бова А.А. ПРОТЕСТНІ НАСТРОЇ ТА УЧАСТЬ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ В ЄВРОМАЙДАНІ: СПРОБА СОЦІОСТРУКТУРНОГО АНАЛІЗУ	29
Бокшань Г. І. КОСМОГОНІЯ У РОМАНІ «НЕПРО́СТІ» ТАРАСА ПРОХАСЬКА	42
Боліла С.Ю. ІНФОРМАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ ДЛЯ МЕНЕДЖЕРА ЯК СКЛАДОВА САМООСВІТИ ПРОТЯГОМ ЖИТТЯ	45
Волошина В.М. ЕКОЛОГІЧНІ КАТАСТРОФИ ЯК ІНДИКАТОР КРИЗИ ДУХОВНОСТІ	49
Ганаба С.О. ПОТЕНЦІАЛ ОСВІТИ У РОЗВИТКУ ДУХОВНО-ЕМОЦІЙНОЇ КОМПОНЕНТИ СУЧАСНОСТІ	61
Герасименко М.В. ОНТОЛОГІЧНИЙ КОНТЕКСТ ІДЕЙ В ОСМИСЛЕННІ СУЧАСНОЇ ФІЛОСОФІЇ	63
Горбань О.В. ФЕНОМЕН ІНТЕЛІГЕНЦІЇ В КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ ПАТРІОТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ	71
Горбенко К.П. ЧИ МОЖЛИВЕ ІСНУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ЕКЗИСТЕНЦІАЛІВ?	75
Горбова Н.А., Лисенко Д.М. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ СОКРАТА В СУЧАСНИХ ОСВІТЯНСЬКИХ ТЕХНОЛОГІЯХ	79
Горбова Н.А., Шрамко Є.О. МОБІЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ	81
Гречишкіна Т.А. ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ МІСЦЯ ЯКІСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ	85
Дашевська Л.М. THE ISSUE OF TEACHING INTERCULTURAL COMMUNICATION	88
Додонов Р.О. ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ АГРЕСІЇ	95
Смельяненко Г. Д. ЗНАЧЕННЯ ТА РОЛЬ ІДЕЙ ЕКЗИСТЕНЦІАЛІСТІВ У СУСПІЛЬСТВІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	98
Смельяненко Г. Д. ЕКЗИСТЕНЦІАЛІСТСЬКА МОДЕРНІЗАЦІЯ РОЗУМУ В ТЕОЛОГІЇ ХХ-ХХІ СТ.	104

Зінченко В.В. ІНСТИТУЦІЙНИЙ ВИМІР РОЗБУДОВИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ЯК ПЕРЕДУМОВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ СУСПІЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	107
Качмар Н.В. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ СТИМУЛЮВАННЯ ТА МОТИВАЦІЇ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ ПРАВОВИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	113
Кізь В.О., Кізь Л.В. СМАРТ-ОСВІТА ЯК ФАКТОР ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	118
Киселевич І. В. ВИЗНАЧЕННЯ ЮРИДИЧНОГО ТЕРМІНА ТА ЙОГО ОЗНАКИ	121
Книш І.В., Кочубей Н.В. АПГРЕЙД КІБЕРНЕТИКИ: КЛАСИКА, НЕКЛАСИКА, ПОСТНЕКЛАСИКА	124
Колотило М.О. СУЧАСНА МІЖНАРОДНА ОСВІТА В УМОВАХ «НЕОЛІБЕРАЛЬНОГО ПОВОРОТУ»	129
Корсак К.В., Корсак Ю.К. ГЛОБАЛЬНО-КОГНІТИВНІ ПРОЦЕСИ У МОВАХ ТА КУЛЬТУРІ ЗА УЧАСТЮ УКРАЇНЦІВ: МИНУЛЕ І МАЙБУТНЄ	132
Костючков С.К. СВОБОДА ЛЮДИНИ ЯК БУТТЯ ГІДНОСТІ: БІОФІЛОСОФСЬКИЙ КОНТЕКСТ	136
Кубко В. П. СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ЦІННОСТЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ	140
Кучер А.В. ТРЕНІНГ ЯК ФОРМА ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО ПРОЕКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	144
Лебідь О. М., Лебедева Н. А. ДІАЛЕКТИЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК САКРАЛЬНОГО, ПРИРОДИ, КУЛЬТУРИ ТА ЕТНОСУ	148
Лень Т.В. РОЛЬ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ В ПРОЦЕСІ РОЗБУДОВИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	161
Литвинчук О. В. ФЕНОМЕН УКРАЇНСТВА	163
Лишевська В.М. ФІЛОСОФІЯ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	166
Лишевська В.М., Смірнова І.М. ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ ОСОБИСТОСТІ	173
Ляшенко Л.М. АНГЛІЙСЬКА І НАЦІОНАЛЬНІ МОВИ У МИНУЛОМУ Ц У ХХІ СТОЛІТТІ	176
Maksimenko E. V. HERMENEUTICS OF THE SUBJECT. THE PROCESS OF SELF-KNOWLEDGE	180
Makukhina S. V. TRADITIONAL AND MODERN FOREIGN LANGUAGE TEACHING METHODS	184
Мартич Р. В. ІДЕЇ «ЖИВОГО» В КОНТЕКСТІ РЕЛІГІЙНОЇ СВІДОМОСТІ	191
Мельник А.С. ВИМІРИ КОНЦЕПТУ «СОЛОДКОСТІ ЖИТТЯ» У ФІЛОСОФІЇ ЕПІКУРА ТА ФРАНЧЕСКА ПЕТРАРКИ	194

Мирошникова М.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	198
Михайліченко М.В. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ УНІВЕРСИТЕТОМ: ПРОБЛЕМИ І ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ	201
Михайлов В.С. ВІЙНА У СУЧАСНИХ УМОВАХ: СПРОБА ФІЛОСОФСЬКОГО ОСМИСЛЕННЯ	204
Муляр В. І. ГАРМОНІЯ: МЕТОДОЛОГІЧНІ ВИМІРИ ДОСЛІДЖЕННЯ В КУЛЬТУРІ СХОДУ	208
Нестерова М.О. КОЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ КОГНІТИВІСТИКИ В ОСВІТІ	213
Орищенко О. В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ДІЛОВОЇ (РОЛЬОВОЇ) ГРИ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНО- КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ-ЮРИСТІВ	215
Осадчук І.В., Боліла С.Ю. ПРАВИЛА ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ (З ДОСВІДУ РОБОТИ)	223
Остапчук Г.О. КОМУНІКАТИВНА СТРАТЕГІЯ УМБЕРТО ЕКО	226
Пасечко Д.-В. Д. ФІЛОСОФСЬКО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ СТУДЕНТІВ ДВНЗ «ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО АГРАНОГО УНІВЕРСИТЕТУ»	229
Похресник А.К. ПРО ВИКОРИСТАННЯ РЕЙТИНГІВ У СТРАТЕГІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ	234
Пренько Я.О. ПОНЯТТЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ЯК УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОЇ ОСВІТИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	238
Руденко І.М. ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ВИКЛИКИ СУЧАСНІЙ ВИЩОЇ ОСВІТИ	242
Rudenko S.I. ENHANCING STUDENTS' LANGUAGE SKILLS THROUGH BLENDED LEARNING	249
Рупташ Н.В. АКСІОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО НОВОГО ОСВІТНЬО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ	252
Рябуха А.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН	259
Свістяк Б.Р. КОНФЛІКТ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	267
Середенко Л.В. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ (ФІЛОСОФСЬКЕ ОСМИСЛЕННЯ)	269
Степанова І.В. ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН СТУДЕНТАМ АГРАРНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ	275
Субботін В.М. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ «ГЛОБАЛЬНОГО ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОГО СУСПІЛЬСТВА» У КОНТЕКСТІ ПАРАДИГМИ ПОСТМОДЕРНУ ТА ПЕРСПЕКТИВ ТРАНСФОРМАЦІЙ ІНСТИТУТІВ ОСВІТИ І СИСТЕМИ ЗНАНЬ	282

Тараненко Г.Г., Губар Д.І. КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ОСВІТНІХ СИСТЕМ УКРАЇНИ ТА КАНАДИ	286
Тараненко Г.Г., Кольцова О.Т. ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНІХ СИСТЕМ УКРАЇНИ ТА ФІНЛЯНДІЇ	289
Тимченко В. М. КАМІНЬ ЯК РЕАЛЬНІСТЬ І НАКЛЕП ЧИСТОГО РОЗУМУ	293
Ходанич Ю.М. СВІТСЬКИЙ ТА РЕЛІГІЙНИЙ ВИМІРИ ФЕНОМЕНУ МИЛОСЕРДЯ	305
Чеканович В.Г. РОЛЬ І ЗАВДАННЯ СТУДЕНТА У АВТОНОМНОМУ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	308
Шаповал С. І. СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ ДИСКУС (ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ)	311
Шлєіна Л.І. СУТНІСТЬ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ВИЩІЙ ОСВІТІ	315
Щербакова Н.В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ	317
Щербакова Н.В., Кужелева В.В. РЕЛІГІЯ - ЦЕ МІРИЛО МОРАЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА АБО ОПІУМ ДЛЯ НАРОДУ	327
Щербакова Н.В., Люта Є.Г. ЕКОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА ОСОБИСТОСТІ З ТОЧКИ ЗОРУ ЕТИКИ ТА ЕСТЕТИКИ	330
Щербакова Н.В., Вишняк Л.М. БЕЗРОБІТТЯ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУСПІЛЬСТВА	332
Щербакова Н.В., Кльонова А.О. СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ ДИСЦИПЛІНИ ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ТУРИЗМУ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	335
Юськів К.В. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	338
Юськів К.В., Юськів С.М. ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ І МЕТОДИКИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВНЗ	347
Ящук О. В. ЗАКОНОМІРНОСТІ ЯК СКЛАДНИКИ ТЕОРЕТИЧНОЇ ОСНОВИ НАВЧАЛЬНО- ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ	350
Тарасов О. ВЛАСТИВОСТІ РОБОЧИХ ГІПОТЕЗ	353
Тарасов О. ФІЛОСОФІЯ НАУКИ Ф. ХОЙЛА	356

СУТНІСТЬ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

В статті розглядаються питання, які пов'язані з професійною освітою сучасного фахівця в контексті інтеграції вищої освіти України до Європейського освітнього простору.

Ключові слова: вища освіта, компетентнісний підхід, нові технології навчання, професійна підготовка.

Компетентнісний підхід до навчання відображає вимоги не тільки до змісту освіти (що повинен знати, вміти та якими навиками повинен володіти випускник вищого навчального закладу в професійній області), але й до поведінкової складової (здібності використовувати знання, вміння та навика для вирішення завдань професійної діяльності). На сьогодні широке розповсюдження отримала трактовка компетентності як здібності використовувати знання, вміння та якості для успішної діяльності в певній галузі.

Компетентнісний підхід в сучасній освіті є проблемою. Він виявляється як оновлення змісту освіти у відповідь на соціально-економічну реальність, що змінюється та представляється радикальним засобом модернізації вищої освіти. Використання компетентнісного підходу до навчання обумовлює необхідність створення та використання інтегрованого простору знань, який об'єднує знання суміжних наукових дисциплін на основі принципів побудови систем керування знаннями. Цей простір дає можливість забезпечувати інтеграцію, накопичування та підтримку, а також можливість користуватися знаннями освітнього середовища, що дозволяє об'єднати різні джерела інформації з різних дисциплін, спеціальностей і різних учасників освітнього процесу в рамках єдиної системи; забезпечити постійний розвиток системи за рахунок оновлення теоретичного знання і накопичення нового досвіду, отриманого викладачами і тими, хто навчається, а також надавати інформацію учасникам освітнього процесу відповідно до їх знань.

У сучасній науці розглядається три основні етапи становлення компетентнісного підходу в освіті:

- введення в науковий апарат поняття "компетенція", а також розмежування понять "компетенція" та "компетентність"; проведення досліджень різних видів мовної компетенції в галузі лінгвістики; введення поняття "комунікативна компетентність";

- використання понять "компетенція" та "компетентність" у теорії та практиці вивчення мови (особлива увага приділяється іноземній мові);

- характеристика та дослідження компетентності як наукової категорії в освіті; професійна компетентність особистості стає предметом спеціального та всебічного дослідження.

Освітні цілі є значущим чинником результативності освітньої діяльності. Справжні педагогічні цілі завжди орієнтовані на тривалу перспективу, на створення умов для саморозвитку особи. Цілі тих, хто навчається, завжди орієнтовані на ближню перспективу, на конкретний результат, що забезпечує успіх зараз або в найближчому майбутньому. Природно, що з віком масштаби цілей тих, хто навчається, змінюються, хоча їх прагматизм неминуче зберігається.

Цілі освіти вищої школи, полягають в наступному:

- навчити вчитися, тобто навчити вирішувати проблеми у сфері учбової діяльності, зокрема: визначати цілі пізнавальної діяльності, вибирати необхідні джерела інформації, знаходити оптимальні способи досягнути поставленої мети, оцінювати отримані результати, організовувати свою діяльність, працювати з іншими студентами;
- навчити пояснювати явища дійсності, їх суть, причини, взаємозв'язки, використовуючи відповідний науковий апарат, тобто вирішувати пізнавальні проблеми;
- навчити орієнтуватися в ключових проблемах сучасного життя і вирішувати проблеми, пов'язані з реалізацією певних соціальних ролей (виборця, громадянина, споживача, організатора, і так далі);
- навчити вирішувати проблеми, загальні для різних видів професійної і іншої діяльності (комунікативні, пошуку і аналізу інформації, ухвалення рішень, організації спільної діяльності і так далі);
- навчити вирішувати проблеми професійного вибору, включаючи підготовку до подальшого навчання в учбових закладах системи професійної освіти.

Головна мета – це постановка таких цілей освіти вищої школи, щоб вони орієнтували на підвищення рівня освіти випускників вищих навчальних закладів. Підвищення рівня освіти, яке відповідало б сучасним соціальним очікуванням в сфері освіти, повинне полягати:

- в розширенні можливостей вибору ефективних способів вирішення проблем;
- в підготовці до вирішення різних видів проблем (комунікативних, інформаційних, організаційних і т. ін.);
- в підготовці до вирішення проблем в різних сферах діяльності (трудової, культурного дозвілля, освітньої, сімейно-побутової та інші).

Нова якість освіти полягає в нових можливостях бакалаврів та магістрів вищих навчальних закладів, в їх здатності вирішувати проблеми, які попередні покоління випускників не вирішували.

Треба відзначити, що компетентнісний підхід до вирішення проблем освіти вищої школи приділяє увагу значенню знань. При цьому треба враховувати, що знання можуть мати різну цінність і що збільшення обсягу знань не означає підвищення рівня освіти. Більш того, підвищення рівня освіти в деяких випадках може бути досягнуте лише при зменшенні обсягу знань, який зобов'язані засвоїти студенти.

Компетентнісний підхід до визначення цілей освіти вищої школи відповідає і об'єктивним потребам студентів. Разом з тим він відповідає і

напрямам творчих пошуків викладачів. Ці пошуки будуть пов'язані з реалізацією ідей проблемного навчання, педагогіки співпраці, освіти, яка орієнтована на особистість. Всі ці ідеї відображають спроби вирішити проблему мотивації учбової діяльності студентів, створити модель «навчання із захопленням».

Література

1. Бабюк М. П. *Компетентнісний підхід в системі вищої освіти: Теоретичний та науково - методичний часопис «Вища освіта України в контексті інтеграції до Європейського освітнього простору»*. - К.: 2009. - С. 285 - 290.

2. Болотов В. А., Сериков В. В. *Компетентностная модель: от идеи к образовательной программе // Педагогика*. - 2003. - № 10. - С. 8 - 14.

3. *Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / Під заг. редакцією О. В. Овчарук* - К.: «К. І С.» 2004. - 112 с.

4. Овчарук О. *Компетентності як ключ до оновлення змісту освіти // Стратегія реформування освіти в Україні*. - К.: 2003. - 296 с.

Щербакова Н.В.

кандидат філософських наук, старший

викладач кафедри суспільно-гуманітарних наук

Таврійського державного агротехнологічного університету

м. Мелітополь, Україна

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ

Процес розвитку морального потенціалу особистості людини обумовлен ціннісними установками, які включаються в його світогляд. В даний час процес трансформації ціннісних орієнтацій свідомості української молоді відбувається в умовах олігархізації держави, відсутності офіційної ідеології, процесу секуляризації, а також трансформації культурних ідеалів і норм. У свідомість представників сучасної молоді активно інтегруються матеріальні ціннісні орієнтації, які негативно впливають на суспільні відносини. У свою чергу, це призводить до дезінтеграції соціуму, що не дозволяє вирішувати одне з основних стратегічних завдань - забезпечення виходу з перманентної кризи. В даному дослідженні викладені причинно-наслідкові і системні зв'язки, а також основні чинники, що детермінують негативну спрямованість трансформацій ціннісних орієнтацій молоді України. Також пропонуються можливі шляхи зміни вектора метаморфоз в ціннісних орієнтаціях молоді, з метою забезпечення домінування духовної компоненти, як у свідомості молоді, так і суспільства. Це, в свою чергу, дасть імпульс процесу перетворення суспільних відносин, так як в їх основу будуть закладатися духовні норми, що, безперечно, забезпечить інтеграцію соціуму, а це дозволить реалізувати можливість подолання перманентної кризи.

Ключові слова: суспільство, ціннісні орієнтації, трансформації, перманентна криза, духовна компонента, молодь.